

**EGÉSZSÉG,
OLTÁSOK NÉLKÜL**

*Ajánlom e könyvet Samuel Hahnemannnak, a homeopátia atyjának.
Legyen ez a munka géniuszának kiegészítője.*

Ajánlom e könyvet mindazon gyerekeknek, akiknek javára válik majd.

Kate Birch

EGÉSZSÉG, OLTÁSOK NÉLKÜL

Fertőző betegségek megelőzése és gyógyítása homeopátiával

Kézikönyv jelenlegi és majdani gyógyítóknak

A fordítás alapja:

Vaccine Free

Prevention & Treatment of Infectious Contagious Disease with Homeopathy

A Manual for Practitioners and Consumers

By Kate Birch, RSHom(NA), CCH, CMT

Second English edition 2012

© 2010 Narayana Verlag GmbH

Fordította: Szemeti Katalin

© Szemeti Katalin, 2016. Hungarian translation

Szerkesztő és szakmai lektor: dr. Turcsányi Zsolt

Korrektúra: Tuscher Ágnes

Tördelés: Hassmann Péter

Borító: Pacher Nóra

Kiadja:

Kozma Damján Gyógyító Bt.

Cím: 1038 Budapest, Zsirai u. 2.

Képviselő: dr. Turcsányi Zsolt

Felelős kiadó: dr. Turcsányi Zsolt

ISBN 978-963-12-6680-1

Minden kiadói jog fenntartva. A mű egészének vagy részleteinek fordítása, utánnomása, ábráinak vagy táblázatainak átvétele, elektronikus adathordozón való rögzítése vagy bármilyen más módon történő sokszorosítása kizárólag a kiadó előzetes engedélyével történhet.

A kiadó nem vállal kifejezett vagy hallgatólagos jogi felelősséget e könyvben megjelent információk pontosságáért, az esetleges hibákért vagy mulasztásokért.

A könyv tartalma csak tájékoztató jellegű, ezért nem használható orvosi tanács vagy utasítás helyett. Minden esetben konzultáljon orvosával vagy más megfelelő egészségügyi szakemberrel, mielőtt bármilyen változtatást kezdene a diétában, a testmozgásban és/vagy gyógyszeres kezelésben!

Tartalom

Köszönetnyilvánítás	11
Előszó – Randall Neustaedter OMD, LAc, CCH	12
Előszó a második kiadáshoz	14
Előszó	16
Bevezetés	19
1) A homeopátia alapelvei	22
A hasonlósági törvény	22
Természetes (eredetű) betegség és fogékonyság	23
Energetikai orvoslás	24
Az életerő	24
A lehető legkisebb adag	24
Egyetlen szer és a tünetek összessége	25
Potencia	26
A potenciák összefoglaló táblázata	27
Gyógyszerhatás	28
A gyógyszerhatások összefoglaló táblázata	29
Az egészségi állapot megértése a potenciaválasztáshoz és a szer ismétléséhez	30
A homeopátiás gyógyszer megtalálása	31
Az esetfelvétel lépései	31
Szerre adott reakciók akut betegségben	32
A gyógyszerhatás értelmezése	33
Összegzés	33
2) A homeopátia gondolkodása a lázról	35
A láz szükséges a jó egészséghez	35
A megkérdőjelezett csíraelmélet	36
Az antibiotikumok hatása	37
Láz kifejlődése elnyomott betegségek homeopátiás kezelése során	38
3) Az immunrendszer áttekintése	39
Általános és specifikus immunválaszok	39
Az immunrendszer mentális és emocionális vonásai	40
Saját és idegen	41
Az egészséges immunválasz	41
Az immunválasz ereje	42
Az oltásokra adott csecsemőkori immunválasz	43
Az immunrendszerrel együtt és nem ellene	44
4) Fogékonyság a homeopátiában	46
Egészség	46
A tünet az önszabályozás egészséges része	46

Fogékonyság	47
A miazmák a fogékonyság mintázatai	48
Homeopátiás betegségek	52
A heveny betegségek osztályozása	53
Kollektív betegségek	53
A járványok és a kollektív fogékonyság	53
Homeopátia és fogékonyság	55
5) Homeopátiás megelőzés és a nozódák használata	56
A heveny betegség szerepe	56
A homeopátiás megelőzés és gyógyítás célja	57
Nozódák használata az egészség javítására	58
Megelőzés homeopátiával	58
A homeopátiás megelőző program (HP) eredményei	61
A homeopátiás megelőzés programja: tanácsok és figyelmeztetések	61
A potencia kiválasztása a megelőzéshez	65
6) Oltási károsodások és homeopátiás gyógyításuk	66
A vakcinózis története és a himlőoltás	66
A nem hasonló betegségek	67
A vakcinózis ma	69
Az oltási reakciók öt fő változata	69
Az oltási reakció foka / Az egyéni egészség értékelése	70
Megjegyzések az oltási reakciók és az egyén relatív egészsége kapcsán	73
Egyéb megfontolások az oltási reakcióval kapcsolatban	74
Az oltási károsodások gyakori tünetei és állapotai	74
A homeopátiás szervválasztás alapja oltási károsodás esetén	74
Figyelembe veendő tényezők a szervválasztásban oltási károsodások esetén	76
Megjegyzések az oltási károsodás szervválasztásához	78
Kiegészítő természetes gyógymódok higanymérgezettségénél	79
Prognózis	80
Homeopátiás szerek oltási károsodásra	82
Nozódák	90
7) Homeopátiás megelőzés és a fertőző betegségek gyógyítása	92
Veszetttség	92
Tetanusz	98
Gyermekbénulás	101
Torokgyík	105
Szamárköhögés	109
Járványos fültőmirigy-gyulladás (mumpsz)	113
Skarlát, Streptococcus A-fertőzés, háromnapos láz és sziklás-hegységi foltos láz	116
Skarlát	116
Háromnapos láz	117

Sziklás-hegységi foltos láz	118
Kanyaró és rózsahimlő	123
Kanyaró	123
Rózsahimlő	124
Bárányhimlő	129
Himlő	134
Lépfene	143
Pestis	150
Haemophilus influenzae	157
Középfülgyulladás	164
Influenza	169
Mononucleosis	174
Tüdőgyulladás	179
Gümőkór	185
Kötőhártya-gyulladás	196
Sömör (herpes simplex)	199
A nemi szervek szemölcssei	204
Kankó (Gonorrhoea)	212
Vérbaj (Szifilisz)	223
A HIV-fertőzés és az AIDS	235
Májgyulladás (Hepatitis A, B és C)	251
Hepatitis A	251
Hepatitis B	251
Hepatitis C	252
Sárgaláz	257
Dengue-láz	262
Malária	268
Hastífusz és kiütéses tífusz	279
Hastífusz	279
Kiütéses tífusz	280
Kolera	286
Függelék	297
„A” függelék - Az oltások fajtái	297
„B” függelék - Rák	302
„C” függelék - Gyorslista a megelőzés szereiről	305
„D” függelék - Szerjegyzék	307
„E” függelék - Szómagyarázat	315
Irodalomjegyzék	329
Utószó	332

„A homeopátia nagyobb arányban gyógyítja a betegeket és kétségtelenül biztonságosabb, gazdaságosabb, átfogóbb orvosi tudomány, mint bármely más gyógymód.”

Mahatma Gandhi

Köszönetnyilvánítás

Legelőször is szeretném megköszönni gyermekeimnek az irántam és a homeopátia iránt tanúsított türelmét. Életem küldetéséhez nyújtott támogatásuk nélkül semmi nem valósult volna meg e könyvből. Szeretném megköszönni Rachel Gagliardinak a bölcsességét és fáradhatatlanságát e hatalmas munka kiadásában. Hálás vagyok Beth Knudtsen-Spears-nek a szerkesztés kezdetén és végső kialakításában nyújtott segítségével. Külön köszönet Deb Lesternek célszerű lektori megjegyzéseikért. Köszönet Kathilyn Solomonnak, Jeff Foresternek és Marylu Millernek megjegyzéseikért és segítségükért a korrektúra-olvasásban.

Köszönet illeti összes betegemet is, akik készségesen járták a homeopátia útját. Az

önök bátorsága mutatta meg nekem az igazságot e gyógyító művészetben. Köszönet jár a tanárainknak, akik az e könyvben bemutatott anyag nagy részét inspirálták. Különleges köszönet Eric Sommermannak (nyugodjék békében), mert bevezetett a homeopátiába; Rajan Sankarannak, aki a miazmákba való bepillantást tette számomra lehetővé; valamint Jeremy Sherrnek a járványok vizsgálatában végzett munkájáért és mesterünk, Samuel Hahnemann filozófiájának magyarázatáért.

Köszönet a Nagy Szellem jóakarataért, hogy az emberiség rendelkezésére bocsátotta a homeopátia rendszerét. E nélkül az ajándék nélkül nem jöhetett volna létre ez a könyv.

Előszó – Randall Neustaedter OMD, LAc, CCH

Egyre több szülő dönt úgy, hogy nem adat be oltást gyermekének. Az újonnan kifejlesztett és viszonylag kevésbé tesztelt vakcinák adataival szembesülve a szülők óvatossá váltak. A menetrendszerűen javasolt oltásoknak már a pusztán száma is zavarba ejtő és gyanúsan nyomasztó. Ehhez társulnak az oltások következményeként kialakult bajokról – autizmusról, asztmáról és autoimmun betegségekről – szóló beszámolók, melyek aggodalommal töltik el a szülőket. Ma már sok könyv és weboldal kötetnyi információt szolgáltat ahhoz, hogy igazán megalapozott döntést hozzunk az oltásokkal kapcsolatban.

A holisztikus orvoslás gyakorlói, ideértve a holisztikus gyermekorvosokat, a homeopátákat, a természetgyógyászokat, az akupunktőröket és a manuál-terapeutákat, felvállalták a feladatot, hogy felvilágosítsák a szülőket az oltások potenciális kockázatairól és káros hatásairól. Az immunrendszeri működési zavarok és az idült betegségek növekvő mértékű előfordulásában a holisztikus gyakorlatot folytatók az oltások szerepét vélik felismerni. Ezek a szakemberek gyakran figyelmeztetik a szülőket az oltások kockázataira, és bátorítják az oltás elkerülésére. E téren meglévő magabiztosságuk részben a holisztikus módszerek hatékonyságának tulajdonítható a gyermekkori fertőző betegségek kezelésében. Miközben a hagyományos (allopátiás) orvoslásnak nincs hatékony gyógymódja az oltásokkal megelőzni szándékozott betegségek legtöbbszörére, addig a homeopátia és a gyógynövények tudománya több száz éve bizonyítja alkalmasságát mind a megelőzésre, mind a gyógyításra.

E könyv először mutatja be mélyrehatóan, rendszerezett és gyakorlati módon a homeopátia álláspontját a fertőző betegségekkel kapcsolatban. Arra szolgál, hogy ennek ré-

vén mind a szülőknél, mind pedig az orvosokban bizalmat keltsen: mire is képes a homeopátia e betegségek megelőzésében és kezelésében. Az oltás-propaganda a fertőző betegségektől való félelemre épül. Ha az orvosok nem tudnak kezelni egy betegséget, amely képes komplikációkat okozni (mint például a kanyaró és a mumpsz), hajlanak rá, hogy a szövődmények megelőzése érdekében oltást ajánljanak – a kockázatok ellenére. A hagyományos orvosi gyakorlatban nagyobb a félelem a betegségtől, mint az oltás káros hatásaitól. Az oltások által okozott idült betegségekkel kapcsolatos egyre bővülő tudásunk azonban változtat ezen az egyenleten. Ha a betegség megelőzésének és kezelésének van alternatív megközelítése, lehet, hogy egyáltalán nincs is szükség a potenciálisan mérgező oltásokra. A homeopátiás módszer megfelelő alkalmazásával e betegségek sikeresen kezelhetők, a szövődmények megelőzhetők.

A holisztikus orvosi megközelítés – ami magában foglalja a megfelelő táplálást és szoptatást, az alkati kezelést és a mérgek kerülését is – egészséges, ellenálló gyerekeket eredményez, akikben sokkal kisebb valószínűséggel alakul ki egy súlyos fertőző betegség vagy szövődmény egy egyszerű gyermekbetegségtől. Az olyan hétköznapi baktérium, mint a *Haemophilus influenzae*, nem fertőzi meg az idegrendszert agyhártyagyulladás okozva. Az olyan mindennapi gyermekbetegség, mint a nátha vagy a bárányhimlő nem fog másodlagos fertőzéssé, például tüdőgyulladássá átalakulni. A homeopáták és más érdeklődők most egy ismertetőt kapnak kezükbe, ami egyúttal részletes útmutató is ezen betegségek gyógyításához.

E könyv által ma olyan eszközök kerülnek a gyógyítók kezébe, amelyek egyrészt a meg-

előzést szolgálják járványok idején, másrészt az adott betegség gyógyítását, ha az mégis fellép. A könyv ezért felbecsülhetetlen értékű gyermekgyógyászati forrásmű. Ms. Birch teljes kézikönyvet állított össze a hétköznapi és a szokatlan betegségekről, valamint ezek homeopátiás kezeléseinek hosszú történetiből. A nyugati orvosok talán soha nem találkoznak a sárgalazzal, a tífusszal vagy a torokgyíkkal, pedig a homeopátia szerfelett hatékony e betegségek kezelésében. A homeopátia hírneve és népszerűsége az Egyesült Államokban a XIX. század végén és a XX. század elején nagyrészt e fertőző betegségekkel kapcsolatos rendkívüli sikerének volt köszönhető. A kanyaró, a mumpsz és a gyermekbénulás ma már ritka Nyugaton, ám ha felbukkannak, ez a könyv irányt mutat azokhoz a kezelési lépésekhez, amelyek hatékonyan bizonyultak abban a korban, amikor e betegségek még elterjedtek voltak. A szamárköhögéssel ma is gyakorta találkozunk a holisztikus praxis folytatói azoknál a pácienseiknél, akik elkerülték a szamárköhögés elleni oltást, vagy akiknél az oltás nem volt sikeres. És a homeopátia nagyon hatékony kezeléssel rendelkezik a szamárköhögés esetében is. E könyv tartalmával felfegyverkezve az orvosok méltán bízhatnak benne, hogy e betegségek kezelhetők, és a hozzájuk kapcsolható oltások szükségtelenek.

A könyv figyelemreméltó és páratlan adománya azonban az oltási reakciók és kezelé-

sük homeopátiás felfogásának mélyreható bemutatása. Ms. Birch csodálatra méltó munkát végzett, amikor a klasszikus homeopátia nézőpontjából magyarázza el és definiálja az oltási reakciókat. E tudás birtokában az orvosok követhetik az általa vázolt irányelveket és gyógyszerjavallatokat az adott tüneti kép kezelésében. Annak megértése, hogy az oltások hogyan áthatják alá a gyermekek egészségét, a szülőknek is segíthet a fertőző betegségek megelőzésére vonatkozó fontos és nehéz döntés meghozatalában. A homeopátiás irodalom eme páratlan összegzése felmérhetetlen értékkel bír azon orvosok számára, akik ezeket a gyermekeket kezelik, és azoknak a szülőknek, akik a homeopátia tudományára támaszkodnak gyermekeik egészsége és biztonsága érdekében.

*Randall Neustaedter OMD, LAc, CCH homeopátiát és kínai orvoslási gyakorlatot folytat 25 éve a gyermekgyógyászatra szakosodva. Ismert és kiváló szerző, ő írta a *The Vaccine Guide: Risks and Benefits for Children and Adults* (North Atlantic Books, 2002 – Oltás-útmutató: Kockázatok és előnyök a gyermekek és a felnőttek számára) című könyvet, amely segíti az olvasókat a tájékozott választásban az oltásokkal kapcsolatban. Új könyve, a *Child Health Guide: Holistic Pediatrics for Parents* (North Atlantic Books, 2005 – Gyermekegészségkönyv: Holisztikus gyermekgyógyászat szülőknek) az egyik legkorszerűbb útmutató a természetes orvoslás segítségével történő gyermeknevelésről.*

Előszó a második kiadáshoz

Az első kiadást abban a reményben bocsátottam útjára, hogy az általam írtak kiállják az idő próbáját, és az információ, ami igaz volt akkor, amikor írtam, száz vagy akár ezer évvel később is igaz marad. De „sajnos”, orvosi fejlődésem és e planétán bejárt gyógyító utam során mind több információ és mind tágabb perspektíva bontakozott ki előttem. Ez a munka – a járványos fertőző betegségek kezeléséről szóló – tanulmány, és még mindig befejezetlennek tekintendő. Az első kiadás bizonyos részeit szükségszerűen át kellett dolgoznom kis mértékben; néhány gondolatot itt vagy ott továbbfejlesztettem, mióta először leírtam. A második kiadás a következő újdonságokat tartalmazza:

- Új fejezet betoldása a homeopátiás megelőzésről és a nozódák használatáról az egészség megőrzésére (**5. fejezet**).
- A nozódákról szóló szövegrészek frissítése (**6. fejezet**, a régi 5. fejezet).
- Kiegészítések az oltás okozta károsodások kezeléséhez (**6. fejezet**).
- Némi kiegészítés és átdolgozás a következő alfejezetekben: **Bárányhimlő, Középfülgyulladás, Influenza, Malária**.
- Kiegészítés az **A függelékhez: Az oltások típusai**
- A homeopátiás betegség-megelőzés elméleti és gyakorlati szempontjainak értékelése és továbbfejlesztése bizonyos betegség-alfejezetekben.

Ennek előrebocsátása után, szerencsére a megmaradó szöveg túlnyomórésze helytálló, és mesterünk, Hahnemann szavai továbbra is kiállják a próbát.

A könyv 2007. tavaszi megjelenése óta lehetőségem adódott a világ különböző részeire utazni, és sok homeopátával találkozni, akik a közegészségügy e területén működnek. Hallhattam olyan klinikai helyzetekről,

melyekben a homeopátiát biztonságosan és nagy léptékben alkalmazták járványos fertőző betegségek kezelésében, illetve megelőzésére. Olyan kórok esetében, mint a malária, a tbc, az AIDS, a dengue-láz, a Chagas-kór, a hepatitis, a leptospirózis, a vírusos kötőhártyagyulladás és más járványok, a homeopátia sok sikert mutatott fel. Alkalmam volt egy kutatói klinikán dolgozni az indiai Allahabadban, ahol bővült a nozódákról mint interkurrens szerekről való tudásom. További kutatások során megkérdőjeleződtek a komplex szerekkel és az adagolással szembeni előítéleteim. Klinikai helyzetekben történő gyakorlati alkalmazásoknál megtanultam, hogy léteznek korlátozó tényezők – mint például a helyi orvosok homeopátiás képzettségének hiánya, a gyógyszerek korlátozott kínálata, a járványos betegség terjedésének gyorsasága, és a bizalom szintje a felírásakor –, melyek bizonyos mértékű rugalmasságot igényelnek. Klinikai tapasztalatok révén bővítettem tudásomat az oltás okozta károsodásokról és homeopátiás kezelésükről is. Végül, a betegségek megelőzésére szolgáló homeopátiás programok tanulmányozása révén szélesítettem tudásomat a betegségnek az egészségben betöltött szerepéről, valamint a nozódák szisztematikus használatáról – mint az immunrendszer serkentésének módjáról – az egészség helyreállításában. Ezen ismereteket is belefoglaltam e második kiadásba.

Mindazonáltal, az első kiadás megírása óta az oltások fölötti nemzetközi vita kiszélesedett. A fejlett országokban egyes gyermekkori szindrómák, például az autizmus előfordulása, a pervazív fejlődési és viselkedési rendellenességek, a diabétesz korai megjelenése és a gyermekkori rákok, szaporodnak. Ahogy előre jelezhető volt – mivel nő azon szülők száma, akik nem oltatják be gyermekeiket –,

gyakrabban fordul elő például kanyaró és szamárköhögés, ami néhány esetben halálhoz vezetett. Most, a második kiadás megjelenésének küszöbén, 2009. őszén, a világot új sertés-influenza járvány kilátása tartja bizonytalanságban. A legutóbbi H1N1 vírust, egy új influenza-törzset, bevallottan egy vakcinagyártó laboratóriumban hozták létre Ausztráliában. A vakcinagyártók tömegesen állítják elő a H1N1 vírus elleni oltásokat, melyeket gyorsan áthajszolnak a biztonsági teszteken. Ezt az oltást azután elsőként a nőkre és a gyermekekre erőltetik rá a nemzetközi jog oltalma alatt, mely megvédi a gyártókat az oltásból származó bármilyen károkozás felelősségétől. Az oltás-vita, ami az otthon magányában vagy a gyermekorvosnál zajlik, már nem a gyermek egészsége miatti aggodalomról szól, hanem félelmen alapuló kényszerként jelenik meg, és a gyógyszeripari érdekek politikai és gazdasági ügyévé válik, mégpedig az emberiség egészségéért megteendő morális és etikus cselekvés ürügyén.

Ahogy a **Bevezetésben** megjegyeztem, nem szándékom az „oltassunk vagy sem” vitát tüzelni, inkább csak latolgom a kérdést, hogy a járványos fertőző betegségek megelőzésére vajon az oltás-e a legjobb módszer. És ahelyett, hogy megpróbálnék vitába keveredni vagy szembeszegülni valamiféle politikai vagy pénzügyi érdekekkel, inkább az a célom, hogy olyan információt nyújtsak, melynek révén a családok, az egészségügyben dolgozók, a tudósok és a politikacsinálók mélyebb ismereteket szerezhetnek a homeopátia által nyújtott lehetőségről, mint a probléma egy lehetséges megoldásáról.

2008. őszén az a megiszteltetés ért, hogy előadást tarthattam a járványos betegség célja témájáról egy történelmi fontosságú és nagy hatású konferencián Havannában: ez a

NOZÓDÁK 2008. című nemzetközi találkozó volt a homeopátiás megelőzés és immunizáció, illetve a járvány elleni nozódák témakörében. Orvosok, kutatók, gyógyítók és gyógyszerészek gyűltek itt össze tizenkét országból, hogy megosszák egymással e téren szerzett gyakorlati tapasztalataikat. Minden ismertett kutatás kimutatta a homeopátia hatásosságát, biztonságosságát és hatékonyságát a közegészségügy eme területén. A háromnapos konferencia utolsó napjának délutánján volt egy pillanat, amikor mi, összesen háromszáz ember, miközben ámulatlan ültünk és szívtuk magunkba a bemutatott munkák kiterjedtségét, fokozatosan ráébredtünk, hogy kollektív tevékenységünk immár túlnőtt az egyéni erőfeszítések szimpla összegén. Abban a pillanatban átéreztem, hogy az a vízió, amit a homeopátiáról festettem e könyv **Utószavában** – nevezetesen, hogy a járványos fertőző betegségek kezelésében és megelőzésében a homeopátia globális reflektorfénybe kerül –, tulajdonképpen most történik, és én sok ember munkájának fősodrába léptem.

Az első kiadás óta eltelt két és fél évben, összhangban víziómmal, a könyv példányai eljutottak minden kontinensre, Szerbiától Japánig, Izraeltól Ausztráliáig, Koreától Kenyáig. Németül is kiadták, spanyolra pedig most fordítják. A munka továbbra is folytatódik, hogy megváltozzon a betegségek szükségességéről vallott felfogásunk, és megértjük, milyen szerepet játszhat a homeopátia az emberi evolúcióban.

Köszönet azoknak, akik felvállalták ezt a témakört, és hozzon áldást az emberiségnek, amikor a Homeopátiás megelőzés és gyógyítás lehetőségei megvalósulnak.

Kate Birch, RSHom(NA), 2009. szeptember

Előszó

A homeopátia filozófiája és gyakorlati alkalmazása, ahogy ebben a könyvben olvasható, alternatív vagy kerülő ösvényeket ajánl a világnak az oltások útjai helyét a járványos fertőző betegségek kezelésében és megelőzésében. Mindenesetre, amikor megkíséreljük valakinek az egészségi állapotát megváltoztatni, vagy segítünk egy adott betegség kezelésében, a gyógyító felvállalja a kezelési módszertan és az alkalmazott eszközök eredendő kockázatát és felelősségét.

Az itt közölt információ útmutatóként szolgál, semmiképp nem értelmezendő orvosi tanácsként, sem nem jár garantált eredménnyel. E könyvnek az olvasói viselik a felelősséget a közölt információk felhasználásáért, és én, Kate Birch, e könyv szerzője, semmilyen módon nem vagyok felelőssé tehető az egyén egészségében a közölt információ felhasználása következtében bekövetkező bármilyen változásért.

Ennek előrebocsátása után megjegyzem, hogy ez a könyv tele van hasznos információkkal, és kiáll a járványos fertőző betegségek homeopátiával megvalósuló hatékony kezelése mellett. A világon jelenleg uralkodó állapotokat figyelembe véve, amikor az emberi faj több mint fele nyomorban él tiszta víz és megfelelő ételmiszer-ellátás nélkül, nehéz a járványos fertőző betegségek felszámolása – bármilyen gyógyító módszerrel is próbálkozunk. A homeopátia minden eddigi gyógyító rendszerénél olcsóbb és hatékonyabb kezelési tervet kínál arra, hogy bolygónk lakosságának egészségi állapotán radikálisan javítsunk.

Annak érdekében, hogy a legjobban hasznosíthassa ezt a könyvet, fontos, hogy az olvasó megismerkedjen általános felépítésével. Javasolnám, hogy kezdje a filozófiai fejezetekkel, ezt követően lapozza fel azokat az al-

fejezeteket, amelyek a leginkább érdeklik, hogy tisztában legyen a homeopátia gondolkodásmódjával és alkalmazásával, mielőtt beáll a krízis, és gyógyszert kell találnia egy beteg számára. Ahogy egyre ismerősebbé válik a könyv szerkezete, javaslom, hogy mélyedjen bele még tovább. Ezek az információk nem csak a járványos fertőző betegségek kezelésében hasznosak, hanem az idült betegségek mélyebb tanulmányozásának is megvetik az alapjait. Így az egyes fejezetek információ-gazdagságát csak gyarapítja a többiben foglalt útbaigazítás. Mindennek összegeződő hatása az emberi egészség és betegség mélyülde megértése lesz, ahogyan egyik betegség átalakul egy másikká, és amiként az emberiség és a világ, amiben élünk, összekapcsolódik.

Amikor eldöntöttem, hogy hova kerüljön az egyik fejezet a másikhoz képest, több tényezőt vettem figyelembe. Ilyenek például:

- A betegség történelmi jelentősége.
- A betegségek súlyossági foka, enyhétől a súlyosig, gyakoritól a ritkáig, vagy enyhén romboló hatásútól a nagyon károsítóig.
- Azok a betegségek, amelyek ellen széles körben alkalmaznak oltásokat, egy csoportba kerültek, amennyire csak lehet, a fenti szempontok figyelembe vételével.
- Az idegrendszert érintő betegségek.
- Bőrtünetekkel vagy kiütésekkel járó betegségek.
- Olyan betegségek, melyek egy másik betegség szövődményei, vagy pedig a gyenge egészségi állapot következményei.
- Miazmatikus betegségek (tehát a legtöbb szikotikus betegség egy csoportba került, a nemi betegségek szintén együtt vannak listázva).
- Emelkedő miazmatikus komplexitás és súlyosság.

- A májat érintő betegségek.
- Trópusi betegségek.

Az **AIDS/HIV** alfejezetet szívesebben tettem volna a könyv végére, mivel úgy érzem, az AIDS az ember által ismert minden betegség felhalmozódását képviseli. A járványos fertőző betegségekről szóló összefoglaló és következtetések is szerepelnek abban a fejezetben. Mindamelllett a **Májgyulladás** és a trópusi betegségek elé helyeztem el – utóbbiak közül némelyik szintén érinti a májat –, mivel szorosabban kapcsolódik a nemi betegségek alfejezeteivel, amelyeket követ.

A betegségek közötti kapcsolat nincs minden egyes fejezetben taglalva, sem az egyes betegségekre vonatkozó Materia Medica részekben nincs leírva, itt azonban azért említtem, hogy azok, akik éles szemmel felfedezik ennek az anyagnak az összefüggéseit, saját maguk is kikövetkeztethessék, hogy az egyes betegség-fejezetek miért abban a sorrendben következnek, ahogy, és bizonyos gyógyszerek miért szerepelnek több fejezetben is.

A betegségek és az ezekre gyógyírt jelentő szerek összefüggései nem lineárisak. Ezért lehetetlen ezt a sok információt minden kölcsönös összefüggést kielégítő módon elrendezni. Ám ha valaki képes holografikus aggyal áttekinteni, akkor számára az információ egy a homeopátia alapelvein nyugvó multidimenzionális mátrixba rendeződik. Ilyen az élet és az emberi lét természete.

Egyéb megjegyzések

- A szöveg közben nem definiált homeopátia kifejezések az **E függelékben**, a **Szómagyarázatban** található.
- Néhány orvosi szakszó is a Szómagyarázatba került, ha csak nincs előfordulásakor meghatározva. Az alkalmazott kifejezések teljesebb definíciójáért egy orvosi szótár használatát ajánlom.

- A gyógyszereket rövidítésük alapján listáztam.

«A szerek osztályozása a következő: általában a normál, a *dólt* és a **vastag** betűs sorrend egyúttal a tünet gyakoriságát is jelzi az adott szernél, amit proving vagy toxikológiai vizsgálat során állapítottak meg. Az egyes betegségekhez tartozó gyógyszerlistákat repertóriumokból, Materia Medica forrásokból és a klinikai gyakorlatból állítottam össze. Az osztályozás itt különbözik az általános repertórium osztályozástól. A felsorolt gyógyszerek osztályozása a következő:

- * a normál betűs szöveg a legalacsonyabb fokú indikációt jelzi, azt, hogy ezt a gyógyszert kevésbé gyakran alkalmazzák ehhez az állapothoz;
- * a *kisbetűs dólt szöveg* egyúttal azt jelenti, hogy az állapothoz ezt a szert gyakrabban használják;
- * a **VASTAGON SZEDETT NAGY-BETŰS SZÖVEG** a leggyakrabban javallt szereket jelzi.

- Pillanatnyi gyors szervélasztáshoz lapozzák fel a **C függelék**et: **Gyorslista a megelőzés szereiről**.
- Az orvosságok köznapi neve és hogy miből készülnek a **D függelékben** szerepel: **Szerjegyzék**.
- Ezeket a szereket a **Névmutatóban** indexeltem.
- A legtöbb orvosi és homeopátiai szakkifejezés meghatározása megtalálható a **Szómagyarázatban**.

A Materia Medica lényegre törően íródott, és nem szándékozik teljes gyógyszerképet adni. Megpróbáltam a szerre és a szóban forgó betegségre legjellemzőbb tüneteket megragadni, hogy az állapot érzékelhető legyen mind a fizikai tünetekből, mind a mentális és emocionális tünetekből.

A dőlt betűs szedés a Materia Medica szövegében a gyógyszer karakteresebb tüneteit jelzi. Néhány leírás rövid, míg mások mélyebbek. Sok gyógyszer, ami a szer-rubrikában megjelenik, nincs részletezve. Ez nem jelenti azt, hogy nem fontos a figyelembevételük.

A szerleírások ötleteket és tippeket adnak. Teljesebb Materia Medica fellapozása szükséges lehet.

Kate Birch, RSHom(NA), 2007. március

Bevezetés

Miért kell könyvet írni a járványos fertőző betegségek homeopátiás kezeléséről és megelőzéséről, amikor az oltások és az antibiotikumok oly könnyen hozzáférhetők? A válasz egyszerű. Az allopatíás orvoslás semmilyen alternatívát nem tud kínálni e potenciálisan veszélyes betegségek kezelésében, míg a homeopátia képes erre. Továbbá az oltások haszna ellenében szaporodó bizonyítékok arra készítetik az orvosokat, a szülőket és a jogalkotókat, hogy alternatívákat keressenek.

Aggódoó szülők azt kérdezik tőlem: „Mit csináljak, ha nem akarom beoltatni a gyermekemet? Van-e valamilyen más lehetőség, ha a gyermekem megbetegszik?” Mire én azt válaszolom: „Igen, van!”

A homeopátia rendszere másmilyen nézőpontot és másmilyen eszközkészletet kínál a járványos fertőző betegségek kezelésére. A homeopátia teljes orvoslási rendszer, amely Németországban alakult ki a XIX. század folyamán. A homeopátiás alapelvek az elme és a test energia-szemléletén alapsznak. A homeopátiás orvosságok a természetben előforduló anyagokból készülnek, növényekből, ásványokból és állatokból, és megfelelő alkalmazás során a beteg szervezet öngógyító képességét serkentik. A homeopátia a vírusok vagy „csírák” felfedezése előtt fejlődött ki, amikor oltások vagy antibiotikumok nem álltak rendelkezésre. E tudás előtt a homeopátia mégis sikeresnek bizonyult.

Sok szülő számára nehéz a döntés, hogy nem oltatja be a gyermekét. Gyakran az anyában merül fel, akinek ösztönösen az az érzése, hogy az oltás nem éppen helyénvaló dolog. Az anyák nem akarják, hogy bármit is befecskenzenek babájukba. Csecsemőjük oly kicsi és törékeny, hát lehet az jó, ha egyszerre többféle kórokozó anyag beadásával megterheljük a szervezetét? A férjek, az or-

vosok, a szülők és a rokonság részéről érkező nyomás elbizonytalanítja ezeket a nőket zsigeri megérzéseikben. Az oltást néha halogatják. Ám bennük marad a félsz, hogy az állam által megkívánt szurik nélkül gyermekük nem mehet majd iskolába.

A kulturális nyomás ellenére – az oltásoktól származó károsodások növekvő számú klinikai bizonyítéka miatt sok szülő mégis úgy dönt, hogy ne oltás be gyermekét. Több államban megalkották a „választás szabadsága” jogszabályokat, ami a szülők jogává teszi, hogy megválaszthassák, melyik oltást adják be gyermeküknek, ha egyáltalán. Az iskolákban ma már megtalálható az ún. „mentességi nyilatkozat”, amelyet a szülők aláírhatnak. Néhány állam odáig ment el, hogy törvényileg betiltotta a higanytartalmú tartósítószerket az oltóanyagban, mivel a vizsgálatok kimutatták, hogy ezek a felelősek az oltásoktól származó károsodások legtöbbszöréért. (Magyarországon a gyermekkori kötelező oltások már nem tartalmaznak higanyvegyületet, de más, például egyes szezonális influenza oltások még igen – *szerek.*)

Az oltás elutasításával az a probléma, hogy a közegészségügyben nincs bevezetett gyógymód arra az esetre, ha az oltásokkal megelőzni kívánt vírusbetegségek gyakoribbá válnának. Az allopatíás medicina jobb esetben ágynyugalmat és folyadékfogyasztást javasol. Rosszabb esetben antibiotikumokra hagyatkozik a másodlagos fertőzések ellenében, továbbá az immunrendszert elnyomó vírusellenes szerekre vagy szteroidokra az immunválasz kordában tartására. (Magyarországon a néhány éve kedvezően változott protokoll ellenére még mindig túlnyomórészt károsan és szükségtelenül gyakran alkalmazzák a láz-, fájdalom- és gyulladáscsökkentő készítményeket – *szerek.*)

Mivel egyre több szülő dönt úgy, hogy gyermekét ne oltás be, fennáll a veszélye a járványok visszatérésének. Szerencsére alternatívaként itt van a homeopátia, egy olyan gyógyítási rendszer, ami az utóbbi 200 évben világszerte fennmaradt, mert nem csak a járványos fertőző betegségek, hanem az idült betegségek kezelésében is hatásos.

Azt hiszem, hogy a járványos fertőző betegségek, a járványtan és az immunreakciók ma létező elméletei nem tökéletesek, 100 évvel ezelőtt kialakult teóriákon alapulnak. Az antibiotikumok és az oltások alkalmazása – ezen idejétmúlt elméletekhez híven – semmit nem tesz hozzá az emberi egészség vagy a betegségek kultúrákon és időn átívelő útjának megértéséhez és csak felületesen magyarázza az immunválasz működését. Egyre több a bizonyíték rá, hogy az oltások valójában megkárosítják az immunrendszert; nem csak az oltásokban lévő toxinszint miatt, hanem mert a közvetlenül a véráramba juttatott legyengített oltóanyag egy betegség-lenyomatot hagy hátra az egyénben, s csak részleges immunválaszt vált ki annak felszámolására.^{3,8} Ha pedig az oltások mellékhatásait ismételt antibiotikum-adással kezeljük, ez csak mélyíti a betegséget. Az autizmus, a gyermekkori viselkedési rendellenességek és az idült betegségek terjedése láttán az embernek meg kell kérdőjeleznie e gyakorlat alkalmasságát.

Az ideológiai rövidlátás, az előítélet, az egészség mibenlétének téves leegyszerűsítése miatt a közegészségügy nem alkalmazza a homeopátiát. A politika, mint az egészségügyi engedélyezési eljárások, nem teszik lehetővé a homeopátia általános gyakorlását. (Különös tekintettel a társadalombiztosítás finanszírozásának hiányára – *szerk.*) Ez a könyv voltaképpen ajánlás e paradigma megváltoztatására azon keresztül, hogy mélyebb bepillantást nyújt a homeopátia hasznába és használatába.

E könyv hozzájárulás az emberiség egészségéhez, egyfajta adomány azoknak az orvosoknak és családoknak, akik az oltások és az antibiotikumok megbízható és költséghatékony alternatíváját keresik a fertőző betegségek esetében. Azt remélem, hogy a homeopátia világszerte a közegészségügy homlokterébe kerül. Az a vízióm, hogy az Egészségügyi Világszervezet (WHO) felveszi a homeopátiát a közegészségügyi eljárások hivatalos listájára, és hogy az itt közölt információ kézzelfogható eszközt kínál, melyet el lehet juttatni a helyi közösségekhez a WHO-n keresztül. Lelkes egyének ezután klinikákat fognak létrehozni a legszegényebb országok némelyikében, és e könyv, valamint egy gyógyszereszekrény birtokában képesek lesznek a fertőző betegségeket kezelni a helyi népességben. Mi több, mivel a homeopátia sokkal biztonságosabb megközelítést alkalmaz a megelőzésre mellékhatások nélkül, a káros hatások szaporodó bizonyítékainak fényében vállalhatatlanná válik majd az oltások alkalmazásának folytatása.

Az itt közölt információk a saját praxisom és múltbeli, illetve mai homeopáták klinikai gyakorlatán alapszanak. A könyv nem akar sem kutatás-orientált, sem kimerítően részletes lenni, hanem inkább a homeopátiás gondolkodás és orvoslás gyakorlati útmutatója. Megbízható kézikönyv orvosoknak és a nagyközönségnek a homeopátia alkalmazásáról járványos és fertőző betegségekben. Minden egyes – betegségre vonatkozó – alfejezet tárgyalja az adott betegséget, az oltások alkalmazását az adott esetben, a homeopátiás megelőző intézkedéseket, a kezeléssel kapcsolatos megfontolásokat, valamint vázlatosan feltünteti az adott állapotra leggyakrabban javallt szerek tünetképét. A közölt információ elegendő lehet a megfelelő szer megtalálásához, vagy pedig iránymutatóként szolgálhat az orvosnak egyes szerek mélyebb

tanulmányozásához a teljesebb *Materia Medica* kötetekben.

Ezt a könyvet lehet gyorskeresőként használni egy adott betegség kezeléséhez, de eszköz is lehet a homeopátia, az egészség és az emberi nem mélyebb tanulmányozásában. Nyomatékosan figyelmükbe ajánlom a **Himlő**, a **Gonorrhoea**, a **Szifilisz**, a **Tuberkulózis** és az **AIDS** alfejezeteket, akár kell ilyen

betegségeket kezelniük, akár nem. Ezek a fejezetek, miközben az adott betegséggel foglalkoznak, fényt derítenek az idült betegségek kialakulására, és különleges jelentőségűek az emberiség egészségének és pszichológiai alkátának vonatkozásában. Ezen felül ajánlom a **4.**, az **5.** és a **6. fejezetet**, hogy betekintést nyerjenek a homeopátia széles spektrumába és összefüggéseibe.

1. fejezet

A homeopátia alapelvei

Samuel Hahnemann német orvos a XVIII. század fordulóján dolgozta ki a homeopátia rendszerét. Olyan időkből élt, amikor még járványok sújtották Európa legnagyobb részét. Akkortájt a veszettség, a himlő, az influenza, a torokgyík, a gümőkór, a skarlát, a vérhaj, a kankó stb. hétköznapi betegség volt a legtöbb közösségben. A fertőzés mibenléte még rejtély volt. A napi orvosi gyakorlatot babonás és fejletlen elméletek uralták. A baktériumokat és a vírusokat még nem fedezték fel. A Louis Pasteur, Robert Koch és más kortárs tudósok által kidolgozott „csíraelméletet” csak Hahnemann halálát követően publikálták. A gyógynövénytan az első lépéseknél tartott, s a heroikus orvosi kezeléseket – az érvágást, a nagy adagú higannyal és a piócákkal történő kezeléseket – tekintették a normának. Az alapvető anatómia volt a tudomány határa.

A hasonlósági törvény

Hahnemann-nak olyannyira kedvét szegte a korszak orvosi gyakorlata, hogy felhagyott az orvoslással, és tudományos fordító lett. Ez idő alatt nem csupán jól képzetté vált a tudomány terén, hanem elkezdett a kezeléseket természetén töprengeni, és olyan orvoslási rendszert kidolgozni, ami végleges gyógyulást eredményez. Tanulmányain keresztül jutott el a „hasonló gyógyítja a hasonlót” elvhez. Ezen elmélet szerint valamely gyógyszer azért gyógyíthat meg egy betegséget, mert képes egy hasonló betegséget előidézni. Kísérleteket végzett ennek a teóriának az igazolására. Kifejlesztett egy gyógyszervizsgálati eljárást, a *proovingot*: bevette a vizsgálandó anyagot. A következő órákban, napokban és hetekben pedig aprólékosan feljegyezte a rajta jelentke-

ző tünetek sajátosságait. Hahnemann ezeket a tüneteket *Materia Medicájá*-ban (a szerek katalógusa és tünettana) dokumentálta és katalógizálta is.

Az első anyag, amivel elvégezte magán a tesztet, a **cinchona**, a kínafa kérge volt, melyről azt tartották, hogy vérzéscsillapító tulajdonsága miatt gyógyhatású a malária kezelésében. Nagy meglepetésére, miután bevette a szert, váltóláz alakult ki nála verítékezéssel és hidegrázással. Amikor abbahagyta a szedést, a tünetek hamarosan megszűntek. Amikor újból bevette, ismét jelentkeztek a váltóláz tünetei. Ezen egyszerű önkísérletből azt a következtetést vonta le, hogy a kínafa kérge nem vérzéscsillapító tulajdonságai miatt, hanem sokkal inkább azért gyógyítja a maláriát, mert képes a maláriához nagyon hasonló tüneteket előidézni.

Hahnemann 150 gyógyszervizsgálatot végzett élete során, ezeket *Materia Medica Pura* címmel vette lajstromba. A rendelkezésére álló 150 szerrel visszatért a gyógyításhoz, s a „hasonló a hasonlót gyógyítja” elv alapján kezdte kezelni a betegeket. Kiválóságát mutatja, hogy bebizonyította – nem csak egyes esetekben, hanem általában – hogy a módszer megalapozott. Egy természeti törvényt fedezett fel és sok embert tudott sikeresen kezelni szereivel.

A homeopátia (a.m. hasonlósági gyógyítás) kifejezést a „hasonló gyógyítja a hasonlót”, avagy a hasonlóság törvényére utalva alkották meg: a „homeo” a hasonlót, a „pathos” a szenvedést jelenti. Hahnemann a szerekre adott reakciók és gyógyulások lefolyását megfigyelve írta le a betegségek és gyógyszerek természetét, a törvényszerűségeket és a szerek megfelelő alkalmazásának

módját. Ezt az *Organon*-ban¹ jelentette meg tudományos alapossággal. A Hahnemann által kidolgozott homeopátiás elvek vázlatos ismertetését e fejezet további része tartalmazza.

Homeopátiás reakcióval nem csak gyógyszerhatásnál találkozhatunk. Például a forró edény okozta égés enyhíthető, ha a sérült területet egy pillanatra közel ugyanolyan hőfokon történő érintésnek tesszük ki. A másnaposság kis mennyiségű alkohollal csillapítható. A váltakozó láz és hidegrázás váltakozó hideg és forró zuhany alkalmazásával megszelídíthető. A szomorúság érzete melankolikus zenével csökkenthető, és így tovább.

Hahnemannnak sok tanítványa volt Európaszerte, és a homeopátia sokféle állapot kezelésében sikeresen terjedt. Franciaország és Anglia járt elől, de a lendület hamarosan átterjedt az USA-ra, Indiára, Dél-Afrikára és Brazíliára. Hahnemann egyik tanítványa 1829-ben vitte el a homeopátiát Amerikába. Szemben az akkori hagyományos orvoslás minimális sikereivel és fejletlen elméleteivel, a homeopátiás szakirodalom tapasztalati bizonyítékokkal és klinikai eredményekkel támasztotta alá a homeopátia hasznosságát nem csupán ragályos betegségek, hanem sok más kórforma esetében is. Az 1800-as évek végére a homeopátiát alkalmazó iskolák, klinikák és kórházak már világszerte megtalálhatók voltak. 1914-ben az USA-ban 101 homeopátiás kórház volt 20.092 ágygal. Abban az évben 109.527 beteget kezeltek e kórházakban. A feljegyzett halálozási arány ezen intézményekben 4,1 százalék volt.²⁷

Természetes (eredetű) betegség és fogékonyság

Hahnemann a betegségek természete megértésének szentelte életét. Szerencsénkre a homeopátia megalkotásakor még abban az időszakban tudta a természetes betegsége-

ket, illetve azok egyéni és populációs különbségeit tanulmányozni, amikor a betegségeket még nem fedték el a manapság rendelkezésre álló mesterséges „csillapító” gyógyszerek miriadjai.

Az eredendő fogékonyságokat és a környezeti hatásokra adott emberi kóros reakciókat nevezte Hahnemann „természetes (eredetű) betegségnek”. Ezek a fogékonyságok és reakciók jellegükben dinamikusak, azaz a hőmérsékleti kiugrásokra, a túlzott napsugárzásra, a rossz ételekre, a szezonális hatásokra és a fertőző ágensekre, adott tüneteken keresztül mutatkoznak meg akár a test, a lélek, vagy az elme területén. Ezek a fogékonyságok láthatók például a szenvedély, a düh, a félelem, a szomorúság túláradásából, a túlmunkából és a folyamatos kenyérharcból eredő bajokban. Az egyéni válasz az egyes helyzetekben a szervezet egészére jellemző, és a káros hatás ártalmatlanítására irányul. Az immunrendszer válasza az akut fertőző betegségekre szintén része e természetes védekezésnek. A homeopátia sikere annak a kezelésnek az eredménye, amely e reakció helyes irányának és önvédelmi képességének erősítésére, s nem pedig a környezeti hatás, vagy a reakció megsemmisítésére irányul.

Ellentétben a természetes (eredetű) betegségekkel, manapság „emberkéz alkotta” betegségek sokaságával szembesülünk, amelyek a toxikus és gátló gyógyszerelés, az oltások, az antibiotikumok, a mesterséges élelmiszerek alkalmazásából, a környezetszennyezés és a környezetünkben lévő nukleáris hulladékok hatására keletkeznek; mindezek olyan ágensek, amelyek beavatkoznak: gyengítik vagy elnyomják természetes védekező mechanizmusunkat. Emiatt egyre gyengébb és gyengébb az egymást követő generációk egészsége. Az a képességünk csorbul, hogy gyógyító válaszokat tudjunk adni a környezeti hatásokra. Már nincs meg az erőnk, hogy lan-kadatlanul reagálhassunk az akut környezeti

kihívásokra. Toxikus külső gyógyszerelésre hagyatkozunk a tünetek megfékezésében, és az idült betegségek hosszú távú következményeitől gyötrődünk. Márpedig egészségünk megőrzése érdekében először az akut betegségeket kell tudnunk átvészelnii, illetve megelőzni. Az akadémikus orvoslásból ennek felismerése hiányzik. Ellentétben az elnyomó vagy csillapító módszerekkel, a homeopátiás orvoslás célja (a hasonlósági törvény alapján), hogy csökkentse az egyén betegség(ek)re való fogékonyságát, amely aztán a gyógyulást eredményezi.

Energetikai orvoslás

A homeopátia a betegségek olyan magyarázatát kínálja, ami eltér az emberi tapasztalat materialista szemléletétől. A homeopátia energiára ható gyógyítási rendszer. Az akadémikus orvoslás ezzel szemben az emberi szervezet biokémiai oldalára összpontosít, és nem érti az embernek, szellemének, akaratának és személyiségének az anyagi világba szerkesztett működését.

A homeopátiát nem lehet fiziológiai vagy mechanikai alapon megmagyarázni. A homeopátia a mikroszkópok és a vérvizsgálatok korszaka előtt alakult ki, még azelőtt, hogy létrejöttek a kórokozó mikroorganizmusokkal kapcsolatos elméletek. Mégis, ha a hasonlósági törvény szerint adtak be szert valakinek, bekövetkezett a gyógyulás; a tünetek megszűnése mennyiségi és minőségi energiaváltozással járt a jól-lét állapota felé. Ebből a megfigyelésből jutott Hahnemann arra a következtetésre, hogy lennie kell egyfajta energia-szubsztrátumnak, amitől az ember élete függ.

Az életerő

A homeopátiás gondolkozás magja az a fel fogás, hogy az emberi lét fizikai és energia-jelenségek együttműködése. A testnek fiziológiai megjelenése és materiális léte van, ám

az élet olyan módon kerül bele, amelyet a modern tudomány nem tudott azonosítani. A homeopátiában az önmagában halott testet élővé tevő valamit életerőnek nevezzük. Ennek az életerőnek láthatatlan, mégis mérhető intelligenciája van, mely vezérli a materiális testet.

Az életerő állandó dinamikus áramlást tart fenn a testben mind az érzékelés, mind a működés tekintetében. Mindez a jól-lét és a környezethez való alkalmazkodási képesség mértékével mérhető. Egészséges állapotban az emberi testet betölti az életerő, és megvan rá a képessége, hogy alkalmazkodjon környezetéhez. Életerő híján a fizikai test nem eleven és a képessége nincs meg a környezethez való alkalmazkodásra. Holtan fekszik.

Egészségben átéljük az egészséget és a kapcsolódást saját életünkhöz és az univerzumhoz. Mentések vagyunk a szenvedélyektől és a függőségektől. Szabadon válhatunk alkotó egyénekké. Betegség akkor alakul ki, ha az életerő elhangolódik. Ez idővel megnyilvánul az érzelmi reakciókban, az észlelés és a racionális gondolkodás megváltozásában, végső soron pedig a fizikai testben is. A tünetképzés az életerő kísérlete arra, hogy egyensúlyba hozza magát. Mivel a betegség elsődlegesen energetikai természetű, a gyógyító hatás érdekében a kezelésnek ezen a szinten kell tudnia hatni a szervezetre. Ha felszámoljuk a tüneteket anélkül, hogy kezelnénk az életerő kiegyensúlyozatlanságát, ez csak más tünetek kialakulásához fog vezetni.

A lehető legkisebb adag

Amikor Hahnemann először kezdte használni a homeopátiás szereket, készítményei hígíthatatlanok voltak. A toxikus anyagoknál ez problémát jelentett. Látszott, hogy minél többet adott be belőlük, annál inkább mérgeztek. Keskeny volt a mezsgye aközött, hogy segített valakin, avagy megmérgezte. A toxikus hatás csökkentésére dolgozta ki a

potenciálás eljárását. Meglepetésére úgy találta, hogy minél magasabb potenciájú egy szer, annál hatékonyabb az egészség helyreállításában. Ráadásul ritkábban kellett ismételni. Rájött, hogy valójában a kezelés akkor volt a leghatásosabb, amikor a potenciált szert csak egyszer adta be. Úgy tűnt, hogy egyetlen adag is elegendő a gyógyító válasz kiváltására, és nincs szükség további orvosságra. Ebből a megfigyelésből alakította ki a lehető legkisebb adag koncepcióját.

A potenciálás során az anyagot sorozatosan hígítják és ütve-rázzák (lásd a **Potencia** alfejezetet ebben a fejezetben). Miközben ez az eljárás csökkenti a szer anyagszerűségét, fokozza energiáját. Az életerő újrahangolásához kifinomult közvetítőre van szükségünk, dinamizált formában, hogy megszólítsa az életerőt. A homeopátia az életerőt használja fel a gyógyításhoz. A változás kiváltásához szükséges legkisebb adagot írjuk elő. Ez inkább csak kis „lökés” egy láncreakció kiváltásához, s nem pedig egyetlen nagy löket valamilyen akció kieroszakolására, sem pedig dózisos ismételtetése egy tünetegyüttes megfékezésére.

Az adagolásra sokféle módszer létezik a homeopátiában. A dózis a szertől, a betegtől, a betegségtől és az adott szerből rendelkezésre álló potenciáktól függ. Ebben a könyvben egy adag alatt három-nyolc darab golyócskát értek, nyelv alatt feloldva. Az adag ismétlése ugyanennyi golyócskát jelent, valamivel később. Néhányan ezt megosztott dózissnak (*split dose*) nevezik, ha az ismétlésre rövid időn belül kerül sor, azaz 20 perctől 24 óráig terjedően. Az is lehetséges, hogy a szert feloldjuk egy pohár vízben, s a beteg ebből kortyolgat néhány órán vagy néhány napon át. Ezt meghosszabbított adagolásnak (*extended dose* vagy *plussing*) nevezzük. Az adagolást a betegség sajátosságaihoz, az egyéni és egyéb tényezők erősségéhez igazodva lehet módosítani.

Egyetlen szer és a tünetek összessége

Ha megértjük, hogy a betegség az életerő elhangolódásából ered és ez nyilvánul meg a tünetekben, panaszokban, akkor ebből az következik, hogy csak egyetlen zavar van, amit kezelni kell. Még ha ez a test különböző tájain vagy érzelmi és mentális kifejeződések sokaságában jelenik is meg, ezek a tünetek egyetlen belső zavar megnyilvánulásai. Az összes tünet a megzavart életerő kifejeződése. Nincs tehát arról szó, hogy a fejfájás, a székrekedés, az érzelmi zavar és a szemtünetek különálló betegségek lennének, hanem sokkal inkább arról, hogy ezek együttesen képviselik a teljes betegséget. A homeopátiában a gyógyuláshoz csupán egyetlen, a tünetek összességének megfelelő szer szükséges.

A homeopátia gyógyszereit növényekből, ásványokból, állatokból és beteg szövetekből készítik. Ezek az gyógyszerek egyenként a fajtájuk szerint különlegesen „vonzódnak” (affinitás) az emberi test és elme egyes területei iránt, és képesek az egészség (azaz az életerő) megzavarására. Ezért képes mindegyik szer meggyógyítani azokat az állapotokat, melyekhez hasonlókat egészséges emberben elő is tud idézni. Azokról a változásokról, amelyeket az egyes szerek egészséges emberben elő tudnak hívni, a homeopátiás *Materia Medica* kötetei számolnak be. Tehát az adott szernél feltüntetett tünetek összessége a javallat az adott szer alkalmazására. A beteg ember nem fogja a gyógyszer minden egyes tünetét produkálni, ám a szernek képesnek kellene lenni a beteg ember szinte minden tünetét kiváltani.

A fentiekből következik, hogy az akadémikus orvoslás diagnózisa nélkül is lehet gyógyítani egy beteget. Ugyanis legfőképpen a tünetek összessége alapján választ szert a homeopata. Ennek megfelelően, egy bizonyos homeopátiás szer sok különféle betegségben lehet hasznos, amennyiben e betegsége

geknek sok közös tünete van. Továbbá, különböző egyéneknek ugyanolyan klinikai diagnózissal más-más gyógyszerre lehet szükségük, mert minden egyes személynek eltérő lesz a tüneti képe.

Másrészt viszont a diagnózis segít a kezelés kimenetelének előrejelzésében. Ha a szert beadták, a klinikai diagnózis ismeretében jól felismerhetővé válik az adott betegség „szakasostól eltérő” lefolyása, egyúttal lehetővé válik a kórfolyamat és a gyógyszer hatásának elkülönítése.

Potencia

Egy homeopátiás gyógyszer elkészítésekor minden alapanyag átmege a potenciálás eljárásán. Az eredeti anyagot először mozsárban - tejcukorral (dehidratált laktóz) együtt eldörzsölik (triturálják), vagy pedig etilalkoholban oldva készítenek belőle tinktúrát. Az oldhatatlan anyagokat az első három hígításhoz tejcukorral triturálják, s ezután oldják alkoholban, míg az oldhatókat közvetlenül az alkoholba teszik. Ezután az oldat további hígítások és ütve-rázások sorozatán megy át. Két hígítás között az oldatot tartalmazó üveget tízszer, vagy más esetben százszor hozzáütik egy asztalhoz vagy könyvhöz az (emberi) ökölcsapásnak megfelelő erővel. Végül a készítmény egy cseppjét osztják szét egy fiolányi cukorgolyócska között.

Az oldatokat egy a tízhez (D potenciák) vagy egy a százhoz (C potenciák) arányban hígítják. A C potenciák hígítása egészen az M arányig folytatódhat (1M=1000C, vagy más jelöléssel C1000, 10M=10000C, vagy C10000). A D3 potencia azt jelenti, hogy az adott anyagot egymás után háromszor hígították egy a tíz arányban a következőképp: az eredeti tinktúrát mindig egy a tíz arányban hígítják. E tinktúra egy cseppjét kilenc csepp alkoholba csöppentik, majd összerázzák. Ez adja a D2 potenciát. Ebből egy cseppet raknak újból kilenc csepp alkoholba és összerázzák,

ezzel a D3 potenciát hozzák létre. A D3 potencia egy cseppjét adják egy fiolányi cukorgolyócskához a D3 potenciájú globulusok előállítására. A D3 sorozatos további hígításai magasabbra emelik a szert a potenciálási skálán: D6, D30, D200 stb.

A C potenciákat hasonlóképpen állítják elő, csak hogy egyetlen csepp tinktúra nem a D-skálán szereplő kilenc csepp alkoholba, hanem 99 csepp alkoholba kerül. A leggyakrabban árusított potenciák: D3, D6, D12, D30, D200, C6, C12, C30, C200, 1M, 10M, 50M és CM. Alacsony potenciájúaknak tekintik a szereket D3-tól D30-ig és C6-tól C30-ig, közepesnek a D30-tól D200-ig vagy a C30-tól C200-ig, míg magasnak az 1M, illetve ennél nagyobb potenciákat. (Más homeopátiás iskolák, mint a magyarországiak többsége is alacsonyabb tartományokat állapít meg az alacsony-közepes-magas potenciák elkülönítésére: mind a D és a C potenciák esetében: alacsony 3-12, közepes: 12-30, magas: 200-tól felfele – szerk.)

Van még egy további potenciaskála, melyet LM-nek neveznek; az ötvenezres skála. Ezeket C3-ig a százasként szerint készítik, majd ebből 1:50 000-hez arányú oldatot állítanak elő, s ezt százszor ütve-rázzák. Ebből használnak fel egy cseppnyit 500 darab mákszem-nagyságú cukorgolyócskához. Ezt az első készítményt nevezik LM1-nek. Ezután egy golyócskát feloldanak 4 uncia (kb. 1 dl) hígított alkoholban, és naponta felrázzák az egyes újabb adagok készítése előtt. 3-10 cseppet ebből az első hígításból továbbhígítanak 2-8 uncia vízben és felkeverik. Az LM potencia egy adagja egy teáskanálnyi eme utolsó oldatból. Az LM2 potenciát úgy kapják, hogy egy LM1 globulust feloldanak egy csepp vízben, s hígítják 5 cm³ etilalkoholban, 100-szor rázzák, majd ezt alkalmazzák cukorgolyócskákon. Egyetlen ilyen módon kezelt golyócskából lehet elkészíteni 4 unciás

A potenciák összefoglaló táblázata

üvegcsében az LM2 napi adagját. Minden ezt követő potencia hasonló módon készül.

Az LM potenciákat alacsony potenciáknak tekintik, melyek széles hatásspektrummal rendelkeznek. Ezeket a potenciákat 1, 2, 3 stb. számmal jelölik. Minden potenciaszint kitart kb. egy hónapig, ha naponta veszik be. Amikor az első szint befejeződik, a következő hígítást alkalmazzák. E hígítási módszer előnye, hogy a hígítási arány hozzáigazítható az egyén érzékenységéhez és ahhoz, hogy milyen gyorsan látszik hatni rá a gyógyszer.

Ezt a készítményt naponta lehet ismételni, mivel minden ütve-rázással és hígítással változik a potenciája.

A homeopátiában az a cél, hogy a gyógyszer a reakció kiváltásához szükséges lehető legkisebb adagban adjuk. Minél tovább potenciáljuk a szert, annál kevesebb a kiindulási anyag koncentrációja és annál inkább energia-jellegűvé válik. Ahogy távolodunk a materiális adagtól, azt mondjuk, hogy az adag minimalizálódik.

A potenciák összefoglaló táblázata

Skála	Hígítási arány	Lehetséges potenciák	Egy adag hatóideje / Ismétlés	Javasolt felhasználás
D skála	1 : 10	D3, D6, D12, D30, D200	Rövid idejű hatás – néhány órától néhány napig. Gyakran kell ismételni. Néhány óránként vagy naponként ismételhető.	Akut esetekre; a házi patika szerez; csecsemők és idősek számára.
C skála alacsony potenciák	1 : 100	C3, C6, C12, C15, C18, C30	Közepesen mélyre hat, néhány órától néhány hétig vagy hónapig. Naponta vagy hetente ismételhető.	Megelőzésre; akut állapotokban és kórfolyamatokra utaló panaszoknál vagy azoknál, akik érzékenyebbek.
C skála magas potenciák	1 : 100	C200, 1M, 10M, 50M, CM, MM	Ritkán megismételt egyetlen adag, amely napokig vagy hónapokig mélyen hat. Súlyos és intenzív helyzetekben gyors egymásutánban ismételhető.	Inkább energia-zavarok esetében, melyek kevesebb patológiai jelet hordoznak; mentális és emocionális megfontolások vannak előtérben.
LM potencia	1:50000	LM1, LM2, LM3, ... stb.	Néhány óránként lehet ismételni, naponta vagy hetente többször, a hatástól és a szükségétől függően	Érzékeny egyéneknek, akiknek meggyengült az életerejük, idült betegségük van, hosszadalmas gyógyszerelés történetével, folyamatos gyógyszerelésre és más kezelésekre szorulnak.

Gyógyszerhatás

A homeopátiában a homeopátiás gyógyszerek alkalmazásához a potencia és a szer hatásának a megértése az alap. Ahogy korábban már szóba került, a homeopátiás kezelés a „hasonló gyógyítja a hasonlót” elvére épül. Egy betegség kezelésére akkor alkalmas egy szer, ha képes a betegséghez hasonló zavart kiváltani. Minél hasonlóbb egy szer hatása a kérdéses tünet(ek)hez, annál inkább képes a beteg állapot gyógyítására.

A tüneteket az életerőben bekövetkezett zavar megnyilvánulásaiként értelmezzük; a tünetek nem a problémát, csupán a problémára adott választ jelentik. Ha a probléma kezelése nélkül szüntetjük meg a tüneteket, ez ahhoz fog vezetni, hogy az életerő más utat keres a probléma felszínre juttatására. A homeopátiás kezelés célja, hogy bölcsen támogassa az életerőt az egyensúly elérésében.

Minden gyógyító anyagnak van elsődleges és másodlagos hatása. Az elsődleges hatás az, amit a szer tesz a személlyel. A másodlagos pedig, amit az életerő tesz válaszul a szerre. A materiális adagoknál (a szer nyers, feldolgozatlan formában) a szer másodlagos hatása rendszerint egyenlő erejű és ellentétes az elsődleges hatással. A potenciálási eljárás csökkenti az elsődleges hatást, miközben az életerő másodlagos hatását növeli. Minél magasabb egy potencia, annál kevésbé jelentős az elsődleges, és annál nagyobb a másodlagos hatás. A különböző anyagoknak különböző a hatóideje. Néhányuk gyorsan és intenzíven hat rövid ideig, míg mások csak hosszabb idő után idéznek elő hatást. A potencia megválasztása az elsődleges vagy a másodlagos hatás elérni kívánt intenzitásától függ, valamint annak fokától, hogy a személy életereje mennyire képes a válaszadásra.

A homeopátiás szer célja, hogy az életerőben a betegség irányával szembemenő, annál

nagyobb, másodlagos hatást váltson ki. Ennek megfelelően, olyan gyógyszert kell választani, amelynek elsődleges hatása hasonló irányú, mint a betegségállapoté. Mivel pedig a másodlagos hatás az életerőben egyenlő és ellentétes a szer elsődleges hatásával, az életerő rákényszerül, hogy megszüntesse a betegséget.

Olyan potenciát kell választani, ami a legjobban egyezik a gyógyszerhatás, illetve a betegség lefolyásának ütemével, valamint az életerő erősségével. Következésképpen a homeopátiás gyógyszer a tünetek kezdeti rosszabbodásához fog vezetni elsődleges hatásából eredően, hiszen elsődleges hatása hasonlít a betegség hatásirányához. Miután a beteg bevette a gyógyszert, az életerőnek már nem kell a betegség tüneteit produkálnia, hiszen a gyógyszer egy időre átveszi a tünetképzést. Ahogy a gyógyszer elsődleges hatása lecseng, az életerő másodlagos reakciója az elsődleges hatás (és az eredeti betegség) által keltett tünetek csökkentése lesz. A tünetek fokozatosan megszűnnek, és az egészség helyreáll. Az ismétlés csak akkor szükséges, amikor az állapot nem teljesen jött helyre az első adagtól. Ha csak részleges a javulás, akkor a gyógyszer csak részben volt homeopátiás az állapottal, és csak a tünetek egy része fog megszűnni. Ebben az esetben megfelelőbb gyógyszert kell választani.

A gyógyszerhatással is tisztában kell lenni a szer kiválasztásakor. Minden anyag képes elsődleges hatást kiváltani, mely a maga módján érinti a teljes szervezetet. Minden szer bizonyos szervekhez vagy működésekhez „vonzódik”, amelyekben ez az elsődleges hatás fel fog tárulni. Minden szer változó mértékben hoz létre tüneteket. Azoknak az anyagoknak, amelyek elő tudnak idézni egy bizonyos fajta változást az egyén pszichés állapotában, megvan a képességük, hogy

hasonló lelkiállapotokat tudjanak gyógyítani. Azok az anyagok, melyek képesek a szövetek módosítására, képesek kezelni a szöveti elváltozásokat. Azok a szerek, melyeknek a hatása mérsékelt, a betegség mérsékelt formáit fogják kezelni. Azok a szerek, melyek extrém mérgező hatásúak, ennek megfelelően a sokkal pusztítóbb betegségeket tudják orvosolni.

Az a filozófia, amelynek mentén az allopatíás gyógyszereket alkalmazzák, szöges ellentétben áll a homeopátiás elvekkel. A tüneteket tekintik a problémának, s nem firtatják a probléma gyökerét, ezért az orvosi beavatkozás célja a tünetek felszámolása – tekintet nélkül eredetükre. Az allopatíás hatóanyagokat a szerint a képességük szerint alkalmazzák, ahogyan a meglévő tünetekkel ellentétes tüneteket képesek kiváltani. Példának okáért, a szapora szívverést valami olyannal kezelik, ami le fogja lassítani a szívet, a székrekedést

valamilyen hashajtóval, a gyomorégést pedig valamilyen savlekötővel. Mivel azonban a hatóanyag nem képes hozzáférni az életerő problémájához, a probléma megmarad.

Ebből kifolyólag, mivel az orvosság elsődleges hatása egy bizonyos idő múlva elmúlik, a szert sorozatosan kell ismételni a betegség-tünetek kordában tartására. A gyógyszer elsődleges hatására hagyatkoznak a tünetek csillapításában. A szerre adott válaszbán azonban mindig van másodlagos hatás. Ez a reakció a test kísérlete arra, hogy felszámolja a hatóanyag következményeit, és gyakran vezet úgynevezett mellékhatásokra. Néha pedig az eredeti betegség tüneteinek rosszabbodása következik be, amikor a gyógyszer hatása lecseng. Az allopatíás orvoslásban a vita arról szól, hogy egy gyógyszer mellékhatásai vagy másodlagos hatásai megérik-e a pillanatnyi elsődleges hatást.

A gyógyszerhatások összefoglaló táblázata

Elsődleges hatás	Másodlagos hatás
Az allopatíás orvoslás alapja az elsődleges hatás kiváltása.	A homeopátia célja a másodlagos hatás kiváltása.
Amit a szer tesz a szervezettel.	Amit a szervezet válaszol a szerre.
A szert azért választják, mert az ellentétes tüneteket idézi elő.	A szerválasztás a tünetekhez való hasonlóságon alapszik.
A gyógyszert ismételni kell, hogy hatása fennmaradjon, kiváltképp, ha a gyógyszer a személy tüneteinek ellenében hat.	A gyógyszert ritkán kell ismételni, ha elsődleges hatása hasonlít a betegállapothoz.
Az elsődleges hatás az erősebb a „nyers” adagokban.	A másodlagos hatás az erősebb a potenciált adagokban.
Gyógyszerfüggőség alakulhat ki, hogy a tüneteket karbantartsák, vagy az állapotot elnyomva tartásák.	A betegség meggyógyulhat, és nincs szükség további orvosságra.
A gyógyszer az életerővel szemben hat.	A gyógyszer az életerővel együttesen hat.

Az egészségi állapot megértése a potenciaválasztáshoz és a szer ismétléséhez

A potencia kiválasztása és a gyógyszerhatás megértése olyan művészet, melynek elsajátítása sok évbe telik. Sok a figyelembe veendő szempont, amikor felmérjük a páciens egészségi állapotát, illetve betegsége sajátosságait. Ezt a tudást kell alkalmazni a legjobb potencia kiválasztásához és a szedés gyakoriságának a meghatározásához. A nagy tapasztalattal rendelkező orvosokban kialakul egyfajta érzék e dolgok iránt. Az alábbiakban a potencia kiválasztásának néhány általános irányelve található, amelyeket az aktuális helyzethez lehet adaptálni:

- Egy bizonyos potencia ismétlése függ magától a potenciától, a betegség lefolyásának az ütemétől, a betegség súlyosságától, valamint az adott személy egészségének és életerejének erősségétől.
- Egy leromlott egészségű személynek, akár idült, akár akut betegségben szenved, alacsonyabb potenciára és kevesebb ismétlésre van szüksége, mivel életereje nem rendelkezik a szükséges energiával a magas potencia erejének befogadásához.
- Nagyobb életerővel rendelkező személynek, akinek a betegsége erőteljes, magasabb potenciára van szüksége, hogy a betegség mértékének megfelelően.
- Egészséges emberben egy gyors, heveny betegségre magasabb potenciák kellene gyakoribb ismétléssel.
- Ha alacsony potenciát adtunk gyorsan elhatalmasodó betegség esetén vagy olyan személynek, akiben nagyobb az életerő, azt gyakrabban kell ismétlni, hogy elegendő lendületet kapjon a betegséggel való lépéstartáshoz. A legtöbb akut eset reagál egyszer vagy kétszer ismételt egy adagnyi C30, C200 vagy 1M potenciára.

Egy adag általában három golyócskából áll, melyeket vízben feloldunk vagy a nyelv alá helyezünk. Ennél több golyócska nem szükségképpen vált ki erősebb hatást. Olyan helyzetekben, amikor úgy érezzük, hogy az adott személynek ütősebb hatásra van szüksége, inkább gyakrabban ismételtessük a gyógyszert, semmint, hogy egyszerre többet adjunk ennél, mivel az egymást követő ismétléseknek nagyobb a mozgatóereje, mint ha több golyócskát adnánk egyidejűleg.

A gyógyszer-ismétlés számos tényezőtől függ. A szer célja, hogy gyógyító választ váltson ki. Ahogy már említettem, a minimális adag az a lehető legkisebb mennyiség, ami kiváltja a gyógyító reakciót.

- Az olyan betegségek, amelyek tisztán mutatják egy gyógyszer képét, jól fognak reagálni egyetlen adagra.
- Idült betegségben az egyszer adott 1M vagy C200 potencia hatása két héttől hat hónapig fog tartani.
- Heveny betegségben az egyszer adott 1M vagy C200 potencia a betegség felszámolásának irányába mutató azonnali változásokat idéz elő.
- Heveny betegségben ugyanazt a potenciát gyors egymásutánban lehet, hogy kétszer vagy háromszor is meg kell ismétlni, hogy a kritikus szakaszon túllépjünk.
- A súlyosan egészségkárosodott emberek jobban reagálnak a gyakrabban ismételt alacsony potenciákra.
- Ha úgy tűnik, hogy egy gyógyszert azért kell gyakran ismétlni, hogy megállítsuk az állapotromlást, meg kell emelni a potenciát.
- Ha a potencia emelése után egy szer még mindig nem hat igazán, az azt sugallja, hogy az adott gyógyszer nem a legjobb homeopátiás választás volt. Másikat kell keresni.

A homeopátiás gyógyszer megtalálása

Az ebben a könyvben vázolt akut betegségek skálája az enyhétől a potenciálisan életveszéllyel fenyegetőig terjed. Az alábbi információk csak az érdeklődés kielégítésére szolgálnak. Semmilyen módon nem helyettesítik a szakszerű orvosi tanácsot bármely egészségi állapot kezelésére vonatkozóan. Az alább vázolt lépések segíthetik az otthoni ápolást és a homeopátia gyakorlati alkalmazását. A helyes gyógyszer megtalálásában való jártasság és a szerekre adott egyéni válaszok változóak. A következő lépések csak útmutatóként szolgálnak. Nem tekinthetők orvosi tanácsnak. Ha bármilyen kétsége van, forduljon orvoshoz.

Annak érdekében, hogy rájöjjünk, melyik orvosságra és milyen potenciában van szükség, először meg kell értenünk a beteg egyénben lejátszódó folyamatokat és azt, hogy mit kell gyógyítanunk.

Az esetfelvétel lépései

1) Kezdjük el beszélgetni, és hagyjuk, hogy a beteg a lehető legtöbbet elmondja az általa tapasztalt tünetekről. Tollal és papírral felszerelve, minden információt írunk le.

- Mikor észlelte először a tüneteket?
- Mik ezek a tünetek?
- Történt-e valamilyen sajátos esemény a tünetek megjelenését megelőzően?

Keressük az olyan szavakat, amelyek inkább csak leírják, s nem pedig értékelik a tüneteket. A tünetek elmondását precízen jegyezzük föl (pld. „az alvás nyugtalan volt, és éjjel 2 órakor ijesztő álomra ébredt” – ahelyett, hogy „rosszul aludt”). Jegyezzük fel az alvást, a hangulatot, az egyes tünetek jellegét, az étvágyat, a sóvárgásokat és irtózásokat, a hőmérséklet iránti érzékenységet és/vagy bármi egyéb dolgot, amit az állapottal kapcsolatban észreveszünk.

2) Az esetfelvétel során kérdezzük ki:

- A tünetek kialakulását megelőző kórtörténet eseményeit.
- A kialakulás ütemét és intenzitását.
- A fő panaszt kísérő tünetek jellegét.
- Azt, ahogyan a korábbi események hatottak a személyre. Az ezen eseményekkel kapcsolatos reakciókészség megmutatja a beteg egyedi fogékonyságát (lásd 4. fejezet).
- Az általános tüneteket, melyek az állapot belső jellegét megmutatják: szomj, borzongás, étvágy, alvás és lelkiállapot.
- A helyi (lokális) tüneteket; mint például fejfájás, torokfájás, köhögés, emésztési panaszok, gyulladás stb.

3) Ismerjük fel azokat a tüneteket, amelyek a személyre egyedi módon jellemzőek, s nem a betegség szokásos jelei. Az akut betegségek kezelésénél ne számítsuk be azokat a tüneteket, amelyek egy idült betegségállapot részeként vannak jelen. Csak azokra a tünetekre figyeljünk, melyek az adott betegség során jelentkeztek vagy váltak intenzívebbé. Összegezzük és húzzuk alá a feltűnő vagy szokatlan tüneteket.

4) Egy fertőzés után az egészségi állapotban bekövetkező első változások a közérzetre vonatkoznak. Ezek a kezdeti érzetek emocionális szinten jelentkeznek, és az elme értelmezi őket. Ennélfogva a mentális és érzelmi jeleknek elsődleges fontossága van a homeopátiás szer kiválasztásában.

5) Jegyezzük fel a tüneteket, és az általános egészség szempontjából állítsuk fontossági sorrendbe. Ha szükséges, lapozzunk föl egy homeopátiás repertóriumot, hogy szűkíthessük a választást, vagy (vissza)igazolhassuk a tüneteket. Ebben a könyvben nem foglalkozunk részletesen ezzel a lépéssel. Ám ha a megfelelő fejezetben szereplő egyik jelzett szer sem tűnik javallottnak, vagy megerősítést szeretne egy szerrel kapcsolatos tünetképről, egy repertórium fellapozása elenged-

hetetlen lesz (a repertórium tulajdonképpen tünetjegyzék).

6) Olvassuk végig a betegséggel kapcsolatban felsorolt szerek listáját, hogy meglássuk, nem egyezik-e valamelyikük a feljegyzéseinkkel. Az egyes fejezeteknél megadott rövid gyógyszerleírás lehet, hogy nem lesz elegendő a felvett állapottal való teljes egyezéshez. Lehet, hogy úgy érzi: az ön által felvett tünetkép több gyógyszerképhez is hasonló. Ebben az esetben egy homeopátiás Materia Medicát kell használnia, amely részletesebb tünetlistát tartalmaz, hogy különbséget lehessen tenni a gyógyszerek között. Esetleg vissza kell térnie a pácienshez, hogy még több információt szerezzen bizonyos tünetek tisztázása céljából. Miközben a részletezett tünetek megfelelnek az adott betegségnek, előfordulhat, hogy a szöveg nem nyújt elegendő információt a szer mentális és érzelmi vonatkozásairól, illetve a sok fontos részletről. Ha nem tud kiválasztani egy gyógyszert, holott szükségesnek tartaná, akkor forduljon egy homeopátiás orvoshoz.

7) Miután megtalálta azt a gyógyszert, amelyben bíz, ki kell választania a potenciát. Segítségként nézze át a potencia kiválasztásáról szóló előbbi szövegrészt a legjobb eljárás meghatározásához.

Szerre adott reakciók akut betegségben

A gyógyszerekre adott válaszreakciók az adott személytől, a betegségtől és a gyógyszertől függően nagymértékben különböznek. A szer bevétele után egy ideig várni kell, hogy meg lehessen állapítani, hogyan hat. A várakozási idő függ a helyzettől, a betegség lefolyásának ütemétől, az adott személy erjétől és az alkalmazott potenciától. A gyógyszerre adott reakció megfigyelhető akár néhány perc, de néhány hét elteltével is – a helyzettől függően. Az embernek ki kell alakítania magában egyfajta érzéket e tényezők iránt, amikor a gyógyszerre adott válaszra

figyel. A szerre adott reakciók értelmezésének elsajátítása évekre telhet.

- A következő tényezőket kell megfontolni:
- Minél kritikusabb egy állapot, annál gyorsabb válaszreakciót kell elvárunk a gyógyszertől.
 - Fontos ismerni és érteni a diagnózist, valamint a betegség pathogenezisét (kórfejlődését), hogy különbséget tudjunk tenni a betegség előrehaladása és a gyógyszer hatása között.
 - Az optimális homeopátiás szer bevétele után gyakran következik be rosszabbodás, megelőzve a javulást.
 - Heveny állapotokban ez a rosszabbodás néha észrevétlenül zajlik le.
 - A rosszabbodás az általános tünetekben mutatkozik meg; azaz a láz feljebb szökhet, a beteg letargikusabbá vagy izgatottabbá válhat. A homeopátiás rosszabbodás annak a jele, hogy a gyógyszer segít a testnek azt tenni, amit az állapot gyógyításához tennie kell. Az általános tünetek erősödésében az mutatkozik meg, hogy az immunrendszer hatékonyabbá válik a betegség felszámolásában, és ez jelzi, hogy javulás fog bekövetkezni.
 - A homeopátiás szer alkalmazása után ritkán fordul elő a patológiás tünetek rosszabbodása. A körtünetek súlyosbodása a halál felé taszítja az egyént, és nem tartozik a rosszabbodással kapcsolatos (fenti) koncepcióba.
 - Akut állapotokban a javulás némi jele már mintegy harminc perccel a helyes gyógyszer bevétele után megfigyelhető. Hajszálnyi energia-eltolódás, megnyugvás, mentális és érzelmi kiengedés és alvás, stb. mind annak a jele, hogy a szer hatásos.
 - A gyógyszerek néha segítenek a testnek megtenni, ami addig hiányzott. Hányást és hasmenést válthatnak ki, a bőrön kiütések jelenhetnek meg, vagy a láz, ami addig ala-

csony volt, feljebb kúszhat, és így hatékonyabbá válhat.

- Lehet, hogy csak egyetlen szerre lesz szükség a betegség folyamán, amely gyakran ismételtető a kúra sikeréhez.
- Ahogy a tünetek változnak, más gyógyszerekre lehet áttérni a betegség megnyilvánulásának különböző fázisaiban, vagy ha a betegség rosszabbodik.

A gyógyszerhatás értelmezése

- Ha egy vagy két dózis után javulás következik be az általános állapotban (azaz a páciens alszik, a láza lemegy, vagy javul az étvágya vagy a hangulata), ne adjunk több gyógyszert, mivel tartós javulásra lehet számítani.
- Ha a tünetek kezdeti rosszabbodása után a javulás fokozatos, a megfelelő gyógyszert választottuk ki, és ezt nem kell megismételni. A javulás tartós lesz.
- Ha a gyógyszer két adagja után sincs változás, vagy az állapot rosszabbodik, több mint valószínű, hogy nem a megfelelő gyógyszert adtuk. Ebben az esetben vissza kell térni az esetfelvétel első lépéséhez, és további információkat kell keresnünk a szer kiválasztásához. Ezután válasszunk egy megfelelőbb szert.
- Ha a javulás után visszaesés következik be az állapotban ugyanolyan tünetekkel, ugyanabból a szerből adjunk be még egy dózist.
- Ha a javulás után visszaesés következik be az állapotban, és másféle tünetek jelentkeznek, keressünk egy másik gyógyszert az új tünetek alapján.
- Csak akkor ismételjük meg a gyógyszert, ha visszaesés következik be az állapotban, vagy ha a javulás megáll. A nem megfelelő szer egyes adagjai többnyire hatás nélkül futnak végig a szervezetben, mivel nincs semmilyen affinitásuk a személyhez vagy a betegséghez. A helytelen gyógyszer szerte-

len ismételtetésének azonban olyan hatása lesz, ami nem áll a beteg ember érdekében.

- Ha a gyógyszerhatás megértése túl bonyolultnak tűnik, konzultáljon az orvosával.

Összegzés

A homeopátia az energia szintjén megvalósuló orvoslás, amely az emberi életerő kezelését célozza meg egyetlen adag gyógyszerrel, ami oly mértékben hígított, hogy már nincs is jelen anyagi valóságában. Hahnemann állítja, hogyha az orvos tudja, mit kell kezelni a betegben, mi a gyógyhatású a homeopátiás szerben, és végül, hogy mikor és hogyan kell alkalmazni a gyógyszert, akkor gyors és teljes gyógyulásnak kell bekövetkeznie.

Az a gondolat, hogy a betegségeknek egyfajta „szellemi” minőségük van, nehezen felfogható elképzelés, mivel ellentmond az anyagi világról és a fizikai jelenségek közötti oksági összefüggésekről való tudásunknak. Rávesz bennünket, hogy az emberi lét és a betegség igazi természetére vonatkozó kérdéseket tegyük fel. Az egészség és a betegség műszaki, materialista, mechanikus nézőpontból való szemlélete, ami egyaránt uralja az allopatias orvoslást és a köznapi gondolkodást, még nehezebbé teszi a jogalkotók és a közvélemény számára, hogy megértsék: a betegségeknek van egy energia-összetevője. Ennek elemi megértése nélkül pedig bármilyen energetikai orvoslásnak – amilyen a homeopátia – nehéz bekerülni a gyakorlat fősodrába.

Attól a vitától függetlenül, melyet a politikában és a hiedelmekben a felszínre hozott, a homeopátia racionális gyógyeljárás. Már bizonyított az utóbbi kétszáz év klinikai gyakorlatában. A homeopátiás szerek kiállták az idők próbáját, és hatásosak maradtak ugyanazon betegségek kezelésében, melyek tüneteinek kétszáz évvel ezelőtt is megfeleltek. Ezzel szemben a nyugati orvoslás folyamatosan új drogokat dob piacra, majd néhány év

múltán visszavonja azokat hatástalanságuk vagy addig ismeretlen, illetve a piacra dobásukkor még jelentéktelennek tartott toxikus mellékhatásaik miatt. A különbség az, hogy míg Hahnemann és kortársai viszonylag egészséges embereket kezeltek, addig a homeopátáknak ma az a feladatuk, hogy lehántsák a nyugati orvoslás által ránk rakott sok „elnyomó” réteget, beleértve az oltásokból

származó panaszokat. A következő fejezetek nem tekintendők csupán a járványos és fertőző betegségek kezelésére szolgáló ajánlásnak, hanem utat mutatnak e betegségek oltások által kiváltott elnyomásának felszámolása felé.